

MEDITATIE

Inwoning van de Heilige Geest

*"..en Wij zullen tot Hem komen, en zullen woning bij Hem maken."
Johannes 14 : 23b*

Het is een bijzondere avond. Jezus houdt met Zijn discipelen de Pesachmaaltijd. Veel aangrijpende zaken vinden er plaats. De voetwassing door Jezus. Judas was vertrokken; de satan was in hem gevaren. Jezus spreekt over Zijn heengaan. Het afscheid nadert. Wat gaat er veel in de harten van de discipelen om. Christus spreekt troostvolle woorden. Hij zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven. De Geest der waarheid zal komen en bij hen zijn zodat ze niet als wezen zullen zijn. De Heere zal een zeer nauwe gemeenschap werken met al de Zijnen. Jezus verklaart : "Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot Hem komen, en zullen woning bij hem maken." Dat is een groot, onbevatelijk wonder! God Zelf zal woning maken in het hart van een zondaar. Dat is een heerlijke belofte van Christus. Met Pinksteren, in de komst van de Heilige Geest, wordt dat vervuld. Kennen we die vrucht? Aan het volk Israël gaf God destijds de opdracht een heiligdom te maken opdat Hij in hun midden zou wonen. Met Zijn heerlijkheid vol zegen en

gunst verkeerde God onder Zijn volk. Na Zijn wonen in dat verplaatsbare heiligdom, nam God Zijn intrek in een woning van veel groter formaat : de tempel. En op het vervulde pinksterfeest in Jeruzalem gaat God wonen in een heel andere behuizing. Je zou verwachten dat het een woning zou worden die beter zou passen bij Zijn Goddelijke waardigheid en majesteit. Maar Hij zocht het niet hogerop, maar Hij daalde verder naar beneden! Zijn verblijfplaats wordt het hart van een zondaar.

Dat is Pinksteren. De uitstorting van de Heilige Geest. Rijke gave: God Zelf maakt woning in de mens. Dat is een enorme zelfvernedering van de allerehoogste God. Want de gemeente is niet de elite van de mensheid die ver boven anderen staat. Het is een eenvoudig gezelschap. Het zijn niet vele edelen, rijken en machtigen. Niet gediplomeerden en zij die gevorderd zijn in godsdienstig beleven. Het zijn ellendigen en armen. Die in hun gemis zijn geplaatst. Dag van benauwdheid kennen. In hun onwaardigheid zichzelf veroordelen voor het Aangezicht van

De coronacrisis is nog niet voorbij. En er zijn signalen dat er weer een soort uitbraak kan komen. Bovendien spreken sommigen over een soort opzet die achter de verspreiding van het virus zou zitten. Het is niet onmogelijk, want er zijn in onze wereld krachten aan het werk om tot een nieuwe wereldorde te komen. En dat is niet uit christelijke bron. Laat het bij ons mogen zijn : wij verwachten, naar Gods belofte een nieuwe hemel en aarde. We wensen allen die verdriet hebben, de troost van de opgestane Heiland toe in het verwerken van het verlies van een geliefde. Wij mogen in het licht van hemelvaart en pinksteren uitzien naar de toekomst van het Koninkrijk der hemelen. We heten ds. A. Snoek uit Kesteren hartelijk welkom. Hij is toegetreden tot ons bestuur. We zijn blij dat hij onze gelederen komt versterken. Het is soms best een opgave om ons blad met de juiste artikelen gevuld te krijgen. We prijzen ons gelukkig met de bijdragen die we van zijn hand in ons blad hopen te plaatsen. In dit nummer treft u weer een aantal vervolgartikelen aan. Alle lezers veel heil en zegen toegewenst!

H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten

de heilige God. Zij werden smekend en biddend aan de troon gevonden. Pinksteren is de 50e dag na Pasen. Dat heilsfeit spreekt van het aangebrachte verzoeningswerk door Christus. Dat is het fundament voor de zalige gemeenschap met de Heere. Verzoening van schuld en reiniging van zonde gaat vooraf aan de inwoning van de Heilige Geest.

Die inwoning van de Heilige Geest heeft ook een keerzijde. Hij is er niet tevreden mee om slechts medebewoner van ons levenshuis te zijn. Dat je kunt zeggen : ik maak een paar grote kamers vrij voor de Geest, en voor het overige leef ik voor mezelf en voor de wereld. Nee, de Heilige Geest wil de hoofdbewoner zijn van het gehele levenshuis en de beschikking hebben over alle ruimten!

Hebt u de volledige sleutelbos al overgedragen aan Hem? Dat houdt een grote ommekeer in. Want we hebben zo'n sterke eigen wil. We doen van nature zo graag onze eigen zin. We doen er niet graag afstand van. Dat wordt een strijd. Gedurende heel het leven, de leiding over je leven uit handen leren geven. Overgeven in Zijn hand.

U bent de Heere van mijn leven. U maakt de dienst uit. Wat wilt U dat ik doen zal. Uw wil en wet is heilig en goed. Uw goede Geest besture mijn schreden. Leer mij mijn leven in Uw dienst besteden, want U bent de God van zaligheden.

Zo krijgt de Heere een zeer gewillig volk op de dag Zijner heirkrachten. En wat is daarvan het geheim? De liefde die de Heere werkt. Volgens Christus' belofte : "Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren." Mijn Vader zal hem liefhebben en zo komen Wij en maken Wij woning bij hem. Kennen we die heerlijke liefdesgemeenschap? Liefde houdt niet op een afstand, maar trekt naar zich toe.

Wij, de Vader en de Zoon, zullen intocht in uw hart houden door de Heilige Geest.

God drie-enig geeft Zichzelf aan al de Zijnen. En dat in de volle rijkdom van Zijn Wezen. Vanuit de zoenverdienste van Christus. Delend al Zijn schatten en gaven. Hoe wonderbaar is die genade! Dan wordt liefde het kenmerk.

Met een schooljongen vond eens een gesprek plaats. Over de kerk en het geloof. En men vroeg hem : weet je ook waar God woont? Ze kregen een verrassend antwoord. God woont in Amsterdam op de Keizersgracht nummer zoveel! Hoe weet je dat en hoe kan dat? Wel, zei het kind, dat is het adres van mijn grootvader en die houdt veel van de Heere Jezus! Die jongen had het (misschien onbewust) begrepen : God woont daar waar Zijn liefde heerst. God woont bij hem of haar die Jezus lief heeft! Weet u, weet jij waar God woont? Is ons hart een bekend adres van de inwoning des Heeren? Mag u het getuigen : het mocht Pinksteren worden! Zijn zondaarsliefde vervult mijn hart, beheerst mijn gedachten, ik heb Hem lief omdat Hij mij eerst heeft liefgehad.

Die inwoning van God geeft vastheid.
Want de Heilige Geest komt niet slechts

op bezoek. Het is niet een korte ontmoeting om daarna weer te vertrekken. De Geest komt ook niet om te logeren en na een wat langere periode Zich weer terug te trekken. De Pinkstergeest vestigt Zich als permanente bewoner in de Zijnen. Dat is Zijn vast tehuis. Als Trooster leeft Hij mee in alle omstandigheden. Hij is steeds nabij de ware gelovigen. Hij sterkt in hun zwakheid. Hij deelt hun vreugden en zorgen. Hij vervult met Zijn liefde en vrede. Hij leidt hen in al de waarheid. Hoe kan dat? Wel de liefde des Vaders is een eeuwige liefde! De Borgstelling van de Zoon is een altoosdurende borgstelling. De Heilige Geest is de getrouwe Trooster. Zo maakt de drie-enige God in deze heerlijke inwoning het troostvol waar: Hij is een God van volkomen zaligheid!

Hendrik Ido Ambacht
ds. J.P. Boiten

ALS HEIMWEE IS DE GEEST, ZO STERK

Als heimwee is de Geest, zo sterk;
naar huis verlangend roept de kerk,
zij roept als bruid haar Bruidegom:
Kom haastig, Here Jezus, kom!

De stemmen stormen op ons aan:
Waarom toch is Hij heengegaan?
Waarom zijn wij verweesd, verward?
Waarom dat heimwee in ons hart?

Waarom die wond, waarom die pijn?
Wat kan de zin van ziekte zijn,
van liefde, als het bloed zo rood,
verloren in een vroege dood?

Zo zucht de Geest door alles heen,
Hij laat ons, zuchtend, niet alleen;

de Geest is het die voor ons pleit
en met de schepping mede lijdt.

Als heimwee is de Geest, zo sterk;
naar huis, naar huis verlangt de kerk,
naar Hem Die ons een plaats bereidt
–
geen mens die daar nog schade lijdt.

Daar vraagt de bruid niet meer waarom,
daar komt de bruiloftstijd weerom
daar wordt het lijden weggekust
en al het heimwee komt tot rust.

A.F. Troost

“Een vader had twee zonen”

Een meditatie over Lukas 15 vers 11 tot 32. (2)

“Vader, geef mij van wat er is het deel dat mij toekomt, en hij heeft onder hen het leven verdeeld”. Zo reist deze jongen naar elders. Ver weg.

Onder vaders ogen vandaan.

Hoe ver zijn wij weg? Ik denk wel, dat de oudste broer er niet zo ver naast zit als hij alle mogelijke slechte dingen die zijn broer in het verre land zou gedaan kunnen hebben opsomt, zoals dat hij het bezit van de vader met de hoeren opgemaakt heeft.

“Als de helft er maar van waar is”, zei mij iemand van nu van zijn broer, “Is het al erg genoeg, lijkt me”. Jezus overdrijft niet als Hij zegt dat deze jongen in een verkwistend bestaan zijn leven verdeed. Een ruïne maakte deze jongen ervan.

“Hoe ver zijn wij weg?”

Maar die vader zag het anders dan dat de oudste broer er tegenaan keek. Niet dat die vader er minder ernstig tegenaan keek. Maar veel ernstiger nog.

Ernstiger, maar wel anders. God weet, dat een zondaar niet voornamelijk een slechterik is (al is hij dat ook), maar een ontheemde, dat is een van zijn thuis vervreemde.

Zonde is altijd een daad die wij doen. Wij doen niet wat God zegt. Maar de zonde is niet een daad alleen maar, maar die is ook een macht. Zonde is iets waar je middenin zit en je komt er niet uit. Er zit iets zieks en zeers in ons dat wij niet weten te overwinnen.

Maar de zonde is niet een daad en een macht alleen maar, maar het is tegelijk ook een toestand van vervreemding. Zonde is, dat je bent vervreemd van God die je levensbron is. Je staat met

je gezicht niet naar God meer, maar je richt je op de leegte en het negatieve.

Maar je bent ook vervreemd van je medemensen. Zelfs je man is je soms niet meer eigen. Of je kunt je kinderen niet meer volgen.

Maar je bent ook vervreemd van jezelf. Waar het met je leven heen moet overzie je niet meer.

Als wij zo de zonde duiden als vervreemding denk ik dat wij allemaal wel aanvoelen, dat dat ergens op slaat. Zelfs al kom je nooit in de kerk, begrijp je dan toch iets van het begrip zonde.

Dat klinkt allemaal mee als daar staat: “Hij reisde weg naar een ver land en verkwistte daar zijn vermogen in een losbandig leven”. “Weggaan” is dan ook dikwijls een verzachtend woord in het Grieks voor sterven. In het Nederlands trouwens ook. Wij zeggen vaak van iemand die is gestorven, dat hij heengegaan is.

Dat is wat die vader, bij diens vertrek reeds, van zijn jongste zoon weet: stervende is deze jongen. Het drama is al gaande. De weg naar de ondergang is al begonnen.

Voor dat wat hier heet “verkwisten” staat er een woord dat ook wel de betekenis “overdadig” of “liederlijk” heeft, maar dat vooral voor “reddeloos” staat. Daarom ziet deze vader met tranen in zijn ogen de jongste zoon gaan. Deze jongen is reeds stervende. Hij is verloren. Hij leeft niet voor Gods aangezicht in de landen der levenden meer. Daarom is Gods woord voor ons ook zo streng, omdat het het diepe weet van de zonde.

Jezus heeft ons niet verteld hoe lang de verloren zoon in het verre land was.

Maar dat zal wel lang zijn geweest. Hoe lang zitten wij er al als gevangenen van wat ons drijft in? Altijd duurt het langer dat wij in de zonde leven dan dat goed voor ons is.

Dat is wel beklemmend om je dat af te vragen: "Hoe lang is mijn leven nu al niet een verloren leven?"

Wij wachten altijd met ons te bekeren zo lang dat het van ons uit niet meer kan. Maar dan kan het van God uit nog wel. Tot die jongen dringt dat door, als hij met een rammelende maag verlangt naar het voer van de varkens en zelfs dat hem niet wordt gegund. Dan is hij aan de heidenen overgeleverd. Joden houden in de Bijbel geen varkens, maar de heidenen wel.

Ik denk, dat hij eerst, toen hij zich ervan had overtuigd, dat er niemand hem zag, zijn verdriet hardop uitgesnikt heeft en dat hij toen weer naar zijn vader terug is gegaan. Maar wij zeggen achteraf, dat hij niet zozeer naar de vader terug is gegaan, maar dat de vader met zijn liefde achter hem aan is gegaan.

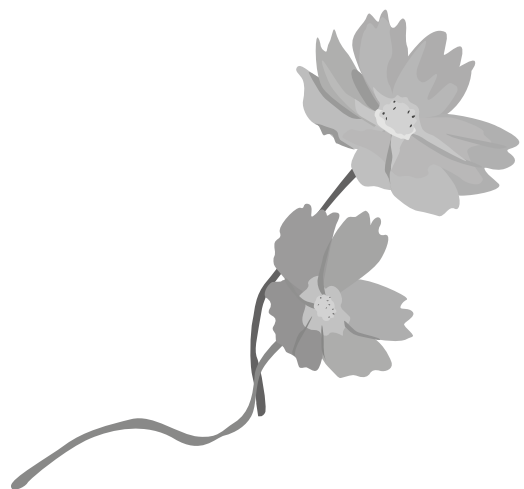
Deze zoon had ook nog bedacht te zullen zeggen: "Maak mij als een van uw dagloners". Maar dat laatste heeft de vader hem verhinderd uit te spreken. Voordat de zoon zijn laatste zin kon zeggen kuste de vader hem de mond toe. De vader bespaart hem de pijnlijke uiteenrafeling van het kwaad dat hij heeft gedaan. Zouden daarom tegen ons Gods lieve ogen ook niet zeggen: "Kind, uw zonden zijn u vergeven". Dat is wat de preek ook elke zondag weer doet (net zoals die vader het doet): de zonde nietig verklaren en het leven ons verkondigen ruimer dan dat iemand in de wereld dat voor mogelijk houdt: "Deze, Mijn zoon, was dood en is weer levend geworden". Dat is immers ook van de Vader, dat Hij dat proclameert. En het is God zelf ook die in Christus alle vervreemding en schuld en

ontzetting tot op het kruis heeft gedragen en die het ons predikt dat dat niet meer geldt. "Kind, je bent mijn kind nog!"

Vele ouders lijden er onder dat hun kinderen niet meer naar de kerk gaan. Dat is in het pastoraat een groot item. Misschien mag het ze troosten wat u leest in het boek "Wij geloven" van dr. A. van de Beek: "Achter het leven van de mensen en van heel de mensheid is het geheim van God. Ook achter het leven van de misdadiger is er een geheimenis dat ons oordelen te boven gaat. Misdaden zijn geen omvattende werkelijkheid maar hebben hun eigen beperkte domein. Mensen zijn altijd groter dan hun misdaden en achter hun leven gaat een geheimenis dat hun hele bestaan te boven gaat".

Dat is niet een sentimenteel praatje. Maar dat is om Jezus Christus, onze grote, oudste Broeder, die vrijwillig uit het vaderhuis zich heeft weg laten jagen, ook al had Hij heel de wet van de Vader gedaan. Opdat wij niet weggestuurd zouden worden, als wij vluchten tot Hem.

Langerak
ds. J.A.H. Jongkind

“Niet sterven maar leven”

Als gelovige, is er van Pasen niet meer los te komen.
Niet sterven maar leven gaat binnen stromen,
Alle jaren door zal het steeds weer Pasen zijn,
En zal steeds gevierd worden met brood en wijn.

Zo is er maar één Weg en één Naam aller tijden,
Waardoor we ons leven van schuld kunnen bevrijden,
Dat is de Weg en de Naam van de Heere Jezus Christus,
Niet sterven maar leven zegt het Woord aldus.

Hij is de Eerstgeborene, de grote Kruisdrager op aarde,
Onder veel broeders en zusters van levens waarde,
Die achter Hem het kruis leren dragen in het leven,
Dan is niet sterven maar leven ook aan hen gegeven.

Niet sterven maar leven is toen aan ons verbonden,
Toen Hij Zijn Zoon naar de aarde heeft gezonden,
En lijdend en stervend verzoende Christus ons lot,
Van een zondig en schuldig volk met die eeuwige God.

Jezus Christus is na Zijn lijden en sterven opgestaan,
Opgenomen in heerlijkheid en tot Zijn Vader gegaan,
Een ieder die het beeld van de Zoon steeds draagt,
Zal ingaan tot die heerlijkheid, wat zeer behaagd.

Er hangt nu nog wel een sluier over de aardse dagen,
Maar na het aardse leven totaal weggeslagen,
En die van Christus zijn mogen hopen op wat wacht,
Op de genade die ons zal worden toegebracht.

De Heere Jezus heeft dit verworven voor zijn volk,
Het is genade dwars door een donkere wolk,
Ik zal niet sterven maar leven staat geschreven,
Aan de dood heeft Hij ook mij niet overgegeven.

Met een vriendelijke groet;
G.J.Gijlers, Coevorden.

Op een vergadering van de duivel (3)

De vorige keer hebben we gezien dat de duivel vergaderingen belegt en dat hij in deze duistere bijeenkomsten plannen voorlegt aan al de duivels, om deze als demonen uit te voeren en zo, indien mogelijk het werk van Christus in Zijn volgelingen te dwarsbomen en zo Zijn werk in hen niet alleen te verstoren, maar zo mogelijk af te breken. Welke methoden neemt de satan in zijn dienst om christenen te verleiden en van de gemeenschap met hun Heiland af te trekken? We zagen de vorige keer dat hij vooral de drukte gebruikt, zodat ze geen tijd voor hun Heere en de omgang met Hem overhouden. Op een vergadering van de duivel met zijn consorten beveelt hij het volgende aan:

Publiceer magere maar ook mooie vrouwen en modellen in tijdschriften en vertoon ze op de TV, zodat de echtgenoten beginnen te geloven dat de schoonheid aan de buitenkant alleen maar belangrijk is. Zo zullen ze ontevreden raken over hun eigen vrouwen. Geef hun vrouwen hoofdpijnen. Als ze dan hun echtgenoten niet de liefde kunnen geven die hen toekomt, zullen de mannen aan de andere kant van de draad gaan kijken. Zo zullen gezinnen heel gemakkelijk en snel in duigen storten, omdat de onderlinge liefde zoek raakt.

Geef ze de Kerstman om ze ervan af te houden over de werkelijke betekenis van Kerst te vertellen. Geef ze een paashaas zodat ze niet over de opstanding van Jezus Christus en over de zonde en de dood gaan praten. Zelfs hun ontspanning in de vakantie

moeten jullie belemmeren. Laten ze na de vakantie meer uitgeput terugkomen. Ze moeten druk bezig zijn met allerlei onzin, zo dat ze nooit in de natuur komen en Gods prachtige schepping kunnen bewonderen. Laten ze liever naar amusementsparken gaan, sportbijeenkomsten, disco's en films bezoeken. Houdt hen vooral heel erg bezig. Als ze bij elkaar komen in de kerk, laten ze dan vooral veel roddelen. Zo zullen ze een bezwaard en troebel geweten krijgen. Vul hun leven met zoveel goede doelen, zodat ze geen tijd meer hebben om de kracht van Jezus Christus te ontvangen. Dan zullen zij in eigen kracht gaan werken en hun gezondheid en gezin opofferen voor zogenaamd goede doelen. Het zal werken, het zal werken! Hihihihhi! Wat een plan!

Vol enthousiasme stortten de duivels zich op hun taak, zodat christenen overal ter wereld het drukker kregen en zich over naar toe haastten. Ze hadden geen tijd voor God en voor hun gezinnen. Ze hadden helemaal geen tijd meer om anderen van Jezus Christus te vertellen en om zo hun leven anders te vullen.

Ik denk dat de vraag is: Is de satan geslaagd in zijn plan? En zeg jij/u het maar! Druk betekent vandaag: Duivel Regeert Uw Keuzes.

Je zou allen die dit nog niet weten een goede dienst bewijzen. Dus vertel het rustig verder hoe listig de duivel is en hoe groot zijn macht kan zijn, ook in

uw/jouw leven. Maar ook wie de Heere Jezus wil zijn voor allen, die hem aanroepen.

Denk hier maar eens aan terug als je het te druk hebt met de dingen, die niet met de kerk en het geloof te maken hebben. Bidt de Heere dat Hij u/jou verlost van de satanische verleidingen en verzoekingingen. Sta stevig op het fundament van Gods Woord, als

de bron en norm voor heel ons leven. Alleen dan mogen we de zegen van de Heere verwachten.

'Zie, de satan heeft u zeer begeerd te ziften als de tarwe, aar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet zal ophouden' (Lukas 22:31)

Ede
ds. J. Van Amstel

Ja, de Trooster is gekomen

Ja de Trooster is gekomen,
Jezus ging van d'aarde heen.
Jezus van u opgenomen,
liet, o kerk, u niet alleen.
De Beloofde werd gezonden
en de kracht uit God kwam neer.
't Past ons juichend, keer op keer,
Zijn verschijning te verkonden.
Heden is het Pinksterfeest.
Looft en dankt de Heilige Geest!

Looft de Geest, Die van de Vader
en de Zoon is uitgegaan.
Zingt Hem psalmen alegader,
roept Zijn naam uit, bidt Hem aan.
Hem Die, gaaf en gever tevens,
uitzendt en gezonden wordt,
God is, en wordt uitgestort.
Looft, o volk, de Geest des levens,
Hem die scheidt en wederscheidt,
Die g' in 't hart ontvangen hebt.

Trooster, zalver, Gij zult komen
op 't gebed, door U verwekt.
Van Uw regens, van Uw stromen

wordt eens d' aarde gans bedekt.
Liefd' en ijver zullen blaken,

waar reeds alles scheen verkwijnd,
als de Pinksterzon verschijnt.
Noordenwind, o wil ontwaken,
Zuidenwind, doorwaai de hof.
Heil'ge Geest, U zij de lof!

Isaac da Costa (189 – 1860)

Gebed voor kranke mensen (3)

De vorige keer maakten we een begin met het overdenken van de aanspraak van dit gebed. Eerst wordt God in een aantal deugden aangeroepen. Dan wordt gepleit op Zijn barmhartigheid. We lezen dan : "Barmhartige Vader, Gij die een Heere des doods en des levens zijt, zonder wiens wil niets geschiedt, noch in de hemel, noch op de aarde;" Diezelfde God Die zo rechtvaardig is, is tegelijk de barmhartige Vader.

Ook barmhartigheid is een eigenschap van God. We vinden die in direct verband met Gods verbond. Als de God van het verbond bewijst de HEERE Zijn barmhartigheid aan die Hem vrezen. Dat is Zijn goedgunstigheid. De HEERE doet ervaren dat Hij hen die Hem verwachten gunstig gezind is. Hij bewijst dat Hij loyaal en solidair is aan Zijn verbondskinderen. Ze mogen Zijn Vaderlijke goedheid en bijstand ervaren in tijden van nood. In moeilijke situaties mag het geloof de toevlucht nemen tot God de Vader Die barmhartig is. En dat doet het geloof niet tevergeefs. Want Gods barmhartigheid is een zaak die bij Zijn verbond behoort. Dat spreekt van een sfeer van recht. In het verbond dat de HEERE opricht is er sprake van verplichting van Zijn kant. De bondeling heeft recht op Gods zegen. Dat betekent niet dat de gelovige dit recht kan laten gelden. Het is niet een recht van hem. Maar een geschonken recht. De HEERE geeft uit enkel genade.

Dit houdt niet in dat Gods verbond slechts een zakelijke aangelegenheid is. Integendeel, want de bron van het verbond is de liefde. Niet een liefde als opwelling van een moment. Maar liefde die tot uiting komt in de trouw. En die trouw betoont God in Zijn daden. Zo

belooft de HEERE aan David (2 Sam.7 : 15) dat Zijn barmhartigheid of goeder-tierenheid van hem niet zal wijken. Daarmee zegt Hij David en zijn nakomelingen Zijn bijstand en bescherming toe.

Dat is een rijke zekere belofte. Want de barmhartigheid van God ligt vast in onze gezegende Hogepriester Jezus Christus. Op grond van Zijn verdienste spoort de apostel ons aan om met vrijmoedigheid toe te gaan tot de troon der genade om barmhartigheid te verkrijgen. Om op het geschikte moment met Zijn genade hulp te ontvangen. Wat ligt er in deze aanspraak een rijke bemoediging: barmhartige Vader. Laten we maar veel tot God bidden en Hem in Zijn barmhartigheid aanspreken! Dat is Hem aangenaam.

En dat geeft ook moed om het vervolg te belijden : Hij is een Heere van de dood en van het leven. Dat spreekt ons wel bijzonder aan in deze tijd waarin er zoveel sterfgevallen zijn. Is het niet in uw eigen omgeving, dan wel in het land. Aan niemand gaat momenteel de ernst van het sterven voorbij. Wat een roepstemmen! Heel duidelijk ervaren we dat we als mensen kwetsbaar zijn. Door onze eigen schuld zijn we als zondaren onderworpen aan de macht van de dood. Maar God staat er boven! Jezus Christus is de Heere, de Kurios. Hij die van Godswege alle macht heeft in hemel en op aarde. Hij regeert en wil te midden van alle nood en benauwdheid Zijn leiding en troost schenken. Zo kan de gelovige belijden dat er niets gebeurt buiten Gods wil om.

Het formuliergebed gaat verder : Zonder wiens wil niets geschiedt, noch

in de hemel, noch op de aarde. Als we deze belijdenis op ons laten inwerken, kunnen we haast niet vatten of geloven dat dit waar is. Gebeurt er niets in de wereld tegen Gods wil? Dit is een moeilijk probleem; er zitten veel kanten aan. Wil God dat er veel slachtoffers vallen door rampen en aanslagen? Is het de wil van de Heere dat duizenden in ellende en strijd verkeren? Vele vragen zijn hierbij te stellen. Gaat dit niet boven de werkelijkheid van dit bestaan uit? Kun je wel volhouden dat er zonder Gods wil niets gebeurt, als je let op de chaos en gebrokenheid in deze wereld?

Het probleem van goed en kwaad is diepingrijpend. En wat is Gods plaats en wil daarin? Er is veel over nagedacht. Het zou een uitvoerige behandeling vragen, en dan zijn we er waar-

schijnlijk nog niet uit. Laten we ons richten op dit gelovig gebed. In deze aanspraak in dit gebed proeven we onderwerping aan de Heere en Zijn beleid. En dat is een voorrecht aan het geloof voorbehouden. In het vertrouwen dat de wil van de Heere altijd gebeurt, en wel ten goede voor hen die op Hem vertrouwen. Het is het gebed van zieke en aangevochten mensen. Zij kennen de worsteling met hun moeite. En daarin mag het vast vertrouwen op Gods wil en leiding tot troost zijn. Vooral als we deze belijdenis zien in het licht van de barmhartigheid van God de Vader, om Jezus' wil. Want Hij is de Heere der heren Die voor eeuwig zal regeren!

Hendrik Ido Ambacht
ds. J.P. Boiten

In de tijd van het virus

Beste lezer, lezeres,

De afgelopen maanden waren voor ons allen bijzonder. Maar waarschijnlijk kijkt u terug op een periode in uw leven die u niet snel zult vergeten.

Mogelijk bent u in de afgelopen periode zelf ziek geweest of zijn naasten van u overleden. Er is veel leed en verdriet gekomen in Nederland, maar ook in de gehele wereld.

De maatregelen om het virus te bestrijden en onder controle te houden waren en zijn noodzakelijk. Maar ze hadden en hebben grote gevolgen voor velen van ons. U herkent vast het één en ander in het onderstaande rijtje:

- U kunt geen kerkdienst bijwonen
- Te weinig bewegen

- Geen buitenlucht
- Het ontmoetingscentrum bij u in de buurt is dicht.
- Er alleen voor staan als mantelzorger
- Geen mantelzorg aan bekenden kunnen geven
- Ongezond eten, te veel of juist te weinig eten en drinken
- Verstoken zijn van digitale contacten door het ontbreken van digitale middelen (computer, laptop, tablet) en/of vaardigheden
- Mantelzorgers of bekenden kunnen bij u geen belangrijke klussen in huis doen (eenvoudig onderhouds- of reparatiewerk, huishoudelijke klussen, boodschappen, koken)
- Winkelbezoek valt weg waardoor u dagelijkse levensbehoeften niet kan aanschaffen

- Bestelde boodschappen door fysieke beperking niet bij voordeur kunnen weghalen
- Verveling, dagen duren lang
- Geen geld kunnen opnemen
- Bezoek kunt u niet ontvangen worden
- Onzekerheid over hoe lang deze situatie duurt
- Angst om zelf ziek te worden of een geliefde die ziek wordt.

In de krant en op social media werd gesproken over een toenemende eenzaamheid onder ouderen. Ik hoop van harte dat dit niet voor u gold. Want met name vanuit de kerken ontstonden er mooie initiatieven waar we gebruik van konden maken. Maar ook ouderenorganisaties, vanuit de huisartsenpraktijk of de thuiszorg werd er regelmatig gebeld. Zo mocht ook u toch ondervinden dat mensen naar u omkeken. Maar zeker ook dat de Heere in deze periode voor u gezorgd heeft. Hij wist én weet van onze zorgen en noden af. De almachtige God wil hiervoor mensen inschakelen.

Misschien spreekt u de burens wel vaker of de kinderen uit uw straat. Belde er iemand aan bij u die uw boodschappen wilde doen en heeft u met deze persoon regelmatig een fijn gesprek. De diaken uit uw kerk belt wekelijks naar u omdat men weet dat u nu geen bezoek mag ontvangen in uw zorginstelling. Er ontstaan in zo'n zorgelijke periode soms hele mooie contacten. Ik zou u willen vragen om hierbij eens stil te staan. Zou u voor uzelf eens na willen gaan met wie u contact gehad heeft in de afgelopen maanden. Maar ook welke fijne momenten u had. Misschien heeft u wel vaker op uw balkon of in uw tuin gezeten. In een warm hoekje met een deken op uw benen bleek dat goed te kunnen. U zag de vogels heen en weer vliegen en u voerde ze elke dag. Mogelijk heeft u in

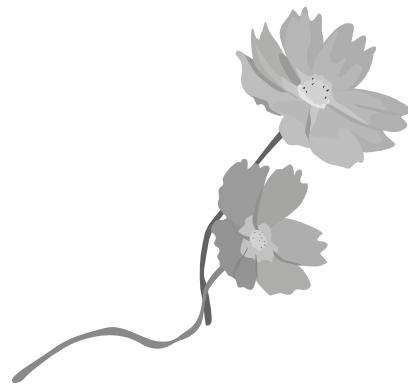
de afgelopen maanden wel meer van de natuur genoten dan voorheen. Het zou fijn zijn als u, voor uzelf, een rijtje kunt maken van positieve punten van de afgelopen periode, van uw zegeningen.

En wat zou het mooi zijn als u deze dingen zou kunnen vasthouden voor de komende maanden. Maar ook dat u nadenkt hoe u uw contacten in uw omgeving kunt continueren. of zelf uitbreiden. Wat heeft u gedaan voor de ander en of wat ú kan doen ... Een wekelijks telefoontje kan van grote waarde zijn. Ik hoorde een oudere zeggen: we hebben de telefoon weer opnieuw uitgevonden. Dan heeft de periode waarin het virus heerst ook iets moois opgeleverd.

De kleine dingen kunnen dan grote gevolgen hebben, waardoor de eenzaamheid afneemt en we anderen kunnen vertellen hoe goed God voor ons is.

Ik hoop en bid dat u kracht zult ontvangen om zo met de situatie om te gaan. In vertrouwen dat de almachtige God ons leven leidt maar ons ook wil gebruiken in Zijn Koninkrijk.

Met een vriendelijke groet,
Marianne Tanis.

Pinksteren

Kom Heilige Geest, en wil in Christus' naam
ons leiden op de smalle weg ten leven.
God weet het, wij zijn immers onbekwaam
ons leven stuur en weerbaarheid te geven.
Wij hebben dit zo nodig in een tijd
waarin men poogt Gods Woord te ondergraven
Leid ons, en maak ons tot Zijn dienst bereid,
Hem dienend met een hart vol overgave.
Geef dat wij hier op aarde een lichtend licht zijn,
een baken op de grote wereldzee.
En doe ons oog op God de Heer gericht zijn.
O Leid ons Heilige Geest, ga met ons mee.

Enny IJskes – Kooger, uit: In zijn schaduw

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter, PKN (hervormd)
Benschop

Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris, PKN
(hervormd) Langerak

Dhr. M.C. Paul, penningmeester, PKN
(hervormd) Dirksland

Ds. A. Snoek, PKN (hervormd)
Kesteren

Ds. J.P. Boiten, eindredacteur, Christ.
Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53, 3341
GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512

Tevens adres voor kopij.
e-mail : j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed
Church, Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week
van elke maand (10 maanden van het
jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad
gratis ontvangen; de abonnements-
prijs is € 10 per jaar; het banknum-
mer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten
name van Stichting Kracht naar Kruis
te Den Haag; mailadres voor algeme-
ne berichten info@krachtnaarkruis.net;
opgave nieuwe abonnees en adreswij-
zigingen aan: abonnee@krachtnaar-
kruis.net of Ledenadministratie Kracht
naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247
XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u
vinden in www.krachtnaarkruis.net